

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084323021424/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Præstens havde haft ti Børn.
De syv havde Herren gernt som Smaa.
Gamle Pastor mindedes de syv hver Gang, der var
Børn at begrave i Sognet.

— — —
Fru Bai havde hørt op at spille. Hun sad og tænkte
paa, at hun egenlig skulde staa op og tænde Lampen.
Men saa raabte hun paa Pigen, at hun kunde tænde,
og blev siddende.

Marie kom ind med Lampen. Hun lagde Dug paa og
dækkede til The.

— Hvad er Klokken? sagde Fru Bai.

— Orte-Toget er meldt, sagde Marie.

— Det har jeg slet ikke hørt . . .

Fru Bai tog noget om sig og gik ud: Er Toget der?
sagde hun i Kontoret.

— Straks, sagde Bai. Han stod ved Telegrafbordet.

— Er der Depesche?

— Ja.

— Til hvem?

— Aa, op i Byen . . .

— Saa skal Ane jo afsted . . .

Fru Bai gik ud paa Perronen. Hun holdt saa meget
af at se Togene komme og gaa i Mørke.

Lyden, først langt borte, og saa Drønet, naar Toget
gik over Aabroen, og det store Lys, der løb frem, og
endelig den tunge, vraltende Masse, der snoede sig ud
af Natten og blev til de tydelige Vogne, der holdt for
hendes Øjne med Konduktørerne og den oplyste Post-
vogn og Kupeerne . . .

Naar det saa var borte igen og Bruset hendøet, laa
alting tyst, ligesom dobbelt stille.

Stationskarlen slukkede Lygterne, først den ene paa
Perronen, saa den over Døren.

Der var ikke andet end Lyset fra de to Vinduer, to
smalle Lysbroer ud i det store Mørke.

Fru Bai gik ind.

De drak The, og Bai læste bagefter Bladene til en

Toddy eller to. Bai læste kun Regeringspressen. Han holdt selv „Nationaltidende“ og læste Kiærs „Dagblad“, som han tog ud af Posten.

Han slog i Bordet, saa Toddyglasset klirrede, naar Modstanderne fik „de vældigste over Næbbet“. Og undertiden læste han enkelte Sætninger højt og lo imellem.

Fru Bai hørte stille til, hun interesserede sig ikke for Politik. Desuden havde hun en Overgang hvor hun var svært søvrig om Aftenen.

— Saa er det vel paa Tiden, sagde Bai.

Han rejste sig og fik en Haandlygte tændt. Han gik sin Runde for at se om alt var lukket og Sporet stod rigtigt til Nattoget.

— Du kan gaa i Seng, Marie, sagde Fru Bai ud til Køkkenet. Hun vækkede Marie, der sov siddende paa Træstolen.

— Godnat Frue, sagde hun søvndrukken.

— Godnat.

Fru Bai flyttede Blomsterne i Stuen fra Vindueskarmen ned paa Gulvet. Der stod de om Natten i en Række.

Bai kom tilbage.

— Det bli'r koldt til Natten, sagde han.

— Jeg tænkte det — for Roserne ... jeg saa' til dem idag.

— Ja, sagde han, de maa dækkes nu.

Bai begyndte at klæde sig af inde i Sovekamret. Døren stod aaben.

Han holdt meget af at gaa længe frem og tilbage om Aftenen. Fra Sovekamret til Stuen i stærkt Negligé.

— Det Trampedyr, sagde han. Marie traadte haardt i oppe paa Loftskamret.

Fru Bai lagde hvide Stykker over Møblerne og laa-sede ind til Kontoret.

— Kan jeg slukke, sagde hun.

Og hun slukkede Lampen.